

Nieuwsbrief Zalk helpt Oekraïne

Met deze nieuwsbrief *Zalk helpt Oekraïne* willen we alle inwoners van Zalk informeren over de voortgang rond het opvangen van gasten uit Oekraïne in Zalk. De werkgroep *Zalk helpt Oekraïne* organiseert en coördineert de gezamenlijke opvang van vluchtelingen in ons dorp, met het doel ze een rustige en veilige plek te bieden. In deze nieuwsbrief staat het laatste nieuws over de opvang, een interview met een van de Oekraïense gasten en kondigen we een volgende informatieavond én een benefietconcert aan.

We verspreiden deze geprinte nieuwsbrief huis-aan-huis, omdat we inmiddels een half jaar actief zijn als werkgroep en we het belangrijk vinden dat iedereen zich kan informeren over de opvang die we bieden als dorp. Tussendoor op de hoogte blijven? We publiceren met enige regelmaat nieuws op de website www.hetdorpzalk.nl en delen korte berichten en foto's via Facebook.

23 mensen uit Oekraïne in Zalk

Misschien hebt u het al op de website www.hetdorpzalk.nl gelezen, maar op dit moment verblijven 23 mensen uit Oekraïne in ons dorp: vier gezinnen waaronder dertien kinderen (tot en met 19 jaar) en een oma. In het interview met Liubov in deze nieuwsbrief kunt u lezen hoe het voelt om in oorlogsgebied te leven als gezin met kinderen. 15 juli zijn twee Oekraïense vrouwen vertrokken naar Duitsland. Misschien hebt u ze weleens gezien in Zalk? Ze verbleven in een gastverblijf bij mensen net buiten het dorp. Onverwacht konden ze terecht op een locatie waar weeskinderen uit Oekraïne worden opgevangen. De jongere vrouw kan daar helpen en voor de oudere vrouw is er meer aanspraak en hulp.

Herhaling: overmaken geld is niet meer nodig

Als dorp krijgen we inmiddels een vergoeding vanuit de overheid om vluchtelingen op te vangen in Zalk. Dit betekent dat het niet meer nodig is maandelijks geld over te maken naar de werkgroep Zalk helpt Oekraïne. Als werkgroep willen we iedereen die het initiatief heeft gesteund en bereid was eenmalig of maandelijks een bijdrage te geven enorm bedanken. Alleen door ieders vrijgevigheid konden we zo snel voorzien in woonruimte en leefgeld voor onze gasten. Het bieden van een veilige en rustige plek voor deze mensen, ver weg van de oorlog, is alleen mogelijk doordat

we dit als dorp met elkaar doen: qua financiële steun én qua vrijwilligerswerk.

School en vervoer

Sinds de zomer wordt het onderwijs voor kinderen uit Oekraïne vanuit andere scholen aangeboden: voortgezet onderwijs door het Ichtus College (VIA) en primair onderwijs voorlopig op de Dirk van Dijk school in Kampen. De twee jongste kinderen bezoeken de Oranjeschool in Zalk. Wat fijn dat dit mogelijk is!

Doordat de grotere kinderen nu op de fiets of met de bus naar Kampen gaan en er vanuit de gemeente een taxi rijdt voor de lagere schoolkinderen, doen we veel minder vaak een beroep op de 'vervoersgroep'. Bijzonder was dat het nooit een probleem was iemand te vinden die even wilde rijden. Bedankt daarvoor en we hopen dat u in de appgroep wilt blijven, mocht het weer nodig zijn om vervoer te regelen.

Informatieavond: maandag 7 november

Met de winter in het vooruitzicht en contact met de gemeente om de opvang te verlengen, willen we als werkgroep u graag bijpraten over de stand van zaken nu en samen vooruitkijken naar de komende maanden. Komt u ook? De avond vindt plaats in het multifunctioneel dorps huis (mfd) en start om 20:00 uur.

Kennismaken met...

Vrijdag 2 september spreek ik Liubov Khovanska, die wij als werkgroep kennen als Luba. Ik weet nog goed dat zij met haar gezin aankwam in Zalk. Ze reisden niet mee met de busjes die vanuit IJsselmuiden mensen ophaalden maar ze reden met een Amerikaan mee naar Nederland. Eenmaal gearriveerd in Zalk konden ze na een kort verblijf in een gastenverblijf bij mensen thuis hun intrek nemen in een van de oranje units.

Wie is Liubov, hoe is het voor haar geweest om te vluchten en hoe gaat het nu met haar en haar gezin? Ik spreek met haar in het Engels, wat losse Nederlandse woorden ertussen en de vertaalapp van Google.

Als ik met Liubov achter het mfd aan de picknicktafel ga zitten, zie ik dat ze zich goed heeft voorbereid op het interview. Ze wil gebruik maken van deze gelegenheid om het dorp te bedanken: Liubov: "Toen we hier aankwamen, wisten we niet wat er zou gebeuren. Zó'n participerende buurt hadden we niet verwacht. Dat helpt ons om ons aan te passen. Vrijwilligers werden onze vrienden; onze buddies Ina en Jopie werden onze vrienden. Wat een geweldige mensen zijn dit! Ze maken deel uit van ons dagelijks leven. Elke dag krijgen we appjes, telefoontjes en ze komen langs en vragen wat we nodig hebben. Dat geldt ook voor hun partners Wim en Aad. En Bram natuurlijk. Maar ook de mensen van het klusteam zoals Willem en Marinus, Jolanda en haar man. Paul. Al die vrijwilligers! Zij helpen vaak, ook in de woning. Ik ben ook heel blij met de taallessen Nederlands: Annette, Marieke... Dit alles helpt ons enorm. Hierdoor voelen we ons zekerder. Ook de kinderen voelen zich thuis in Zalk. Onze dochter Sasja (Alexandra) komt tot bloei. Zij is echt opener geworden sinds ze hier is. Ze is begonnen met schilderen en voetballen en ze heeft vrienden. Ze lacht de hele tijd! Onze zoon Ilja zit ook op voetbal. Ook hij heeft hier en op school in Kampen vrienden. Het gaat goed met ons nu. Wij, ik mijn man en kinderen, voelen ons hier veilig. Dat is het

belangrijkste. Want de toestand in Oekraïne is niet te beschrijven..."

Liubov woonde en werkte de laatste negen jaar als apotheker in Brovary en ze heeft een studie tot technologisch apotheker afgerond. Het diploma is net binnen! Voordat ze apotheker werd, werkte ze voor het ministerie van volksgezondheid in Kiev. Ze wilde dichterbij haar kinderen zijn en is daarom overstapt naar ander werk, de apotheek. Liubov was gewend lange dagen te werken, soms wel 13 uur. Brovary is een stad op 25 kilometer rijden van Kiev, vanaf de oostkant.

Liubov voor het mfd, 2 september jl.

Wat kun je vertellen over de oorlog, hoe dat voor jullie was? Over 24 februari, de dag dat de oorlog begon?

Liubov: "We dachten eerst 'dit is niet echt'. 'Misschien stopt het weer snel'. Maar dat was niet zo. Toen zijn we naar mijn moeder gegaan. Zij woont dichterbij Kiev, 30 km bij het vliegveld vandaan. Daar vielen de hele dag bommen en raketten. Toen ik op straat stond zag ik twee raketten overkomen voordat ze insloegen! De ramen in de woning trilden voortdurend, het luchtalarm ging steeds af. Mijn zus woont in Kiev, slechts 20 kilometer van Bucha. Daar is ontzettend veel vernietigd. Zij zat steeds in het trappenhuis of in de liftschacht om te schuilen. Huizen van veel vrienden zijn kapot.

Op een gegeven moment stonden er gewapende soldaten bij alle gebouwen. Er was veel politie in de stad, overal. De hele tijd! Gewoon op straat bij ons waren er steeds

explosies, vlakbij waar we verbleven. Er werd op veel plekken verdediging aangelegd met zand en beschermend gaas. 's Avonds moesten we de ramen blinderen...

Op 5 april ging ik nog naar mijn werk. Er waren veel explosies die dag. Toen heb ik op een gegeven moment mijn man, Vadim, gebeld om te vragen of hij wilde komen. Het was heel erg druk in de apotheek. Iedereen wilde pillen, vooral kalmerende middelen. Wat een paniek! Ik trilde helemaal, ik kon dat niet laten stoppen. Ik bleef drie dagen en nachten in de apotheek, we konden niet weg. Iedereen huilde, mensen waren radeloos; ze wilden dat ik ze hielp. Zo ben ik ook, ik help graag anderen. Ik probeerde sterk te zijn, te glimlachen, 'alles komt goed... Niet huilen!' Tegelijk maakte ik me zorgen over mijn kinderen die bij mijn moeder waren. Na die drie dagen hadden we geen medicijnen meer. Er kwamen geen leveringen meer binnen want alle wegen waren afgesloten. Moet je je voorstellen, mensen met diabetes, zieke kinderen... we konden ze niet helpen. Een man kwam omdat zijn kind ziek was en medicijnen nodig had, anders zou het overlijden. Ik kon hem niet helpen! Het enige wat we nog hadden waren bloeddrukmeters. Die machteloosheid maakt je depressief."

Op de vlucht

Liubov vertelt verder: "Vadim kwam. We gingen weer naar Brovary waar we twee dagen bleven. Er waren constant luchtaanvallen. Dit wilden we niet meer voor onze kinderen. Vadim kende Sbeta (de vrouw die enkele maanden in Zalk verbleef in een gastenverblijf). Zij gaf aan dat het in Zalk, Nederland, goed was. Dat hij naar haar toe kon komen. Toen zijn we vertrokken, naar Kiev. Ik moest mijn hele leven in vier tassen pakken. Plus ons hondje... Eerst gingen we naar het treinstation waar we moesten wachten. Het was er enorm druk. Dat was ook in Kiev zo. Uiteindelijk konden we met de trein naar Lviv. Daar deden we drie of vier dagen over. Daarna konden we met een bus naar Granitza in Polen waar we bij de grens vijf uur

moesten wachten om verder te kunnen. Wat waren daar veel mensen! Overal waren mensen aan het huilen, kinderen ook. Het was koud, het regende. We kwamen in een kamer waar 14 bedden stonden. Het sanitair was buiten, op straat. Het was erg onhygiënisch. Veel mensen werden ziek; ze kregen buikgriep. Onze Sasja ook."

Aankomst in Zalk

"We konden uiteindelijk met een bus mee van Polen naar Nederland. De bus deed er 24 uur over. Onderweg hadden we twee keer pech. Ondertussen waren veel van de reizigers hartstikke ziek. Wat een reis! Uiteindelijk kwamen we aan in Utrecht, op het treinstation. Daar wachtte Sophie van Ittersum op ons. Zij nam ons met de trein mee naar Zwolle waar we werden opgehaald. Eenmaal in Zalk sliepen we eerst drie nachten in een gastenverblijf bij mensen achter het huis. Weet je, ik herinner me niets van die eerste dagen. Vadim was ook ziek toen we aankwamen, ik was in shock. Onze buddies Ina en Jopie kwamen. Wat een warmte straalden ze uit! Daarna kregen we een eigen woonunit. Er was zelfs zorg voor onze hond!"

Deze reis zal ik nooit vergeten. Als je daarna in Zalk aankomt dan is alles veilig. Hier heb je geen pillen nodig om rustig te worden. Het zijn totaal verschillende werelden. In Zalk lacht iedereen de hele tijd."

Op zoek naar werk

De unit waarin Liubov met haar gezin woont is niet groot: 36 m². Hierin bevindt zich alles: een keukentje, eetkamer en de bedden. Het sanitair is buiten en in het mfd. In de zomer heeft het klusteam wanden in de unit gezet, zodat de ouders een eigen slaapkamer hebben maar de twee kinderen ook. Iedereen heeft privacy nodig, om even op zichzelf te zijn.

15 juli zijn Sbeta en Marina naar Duitsland vertrokken. Dit gebeurde vrij plotseling en zij wonen nu op een plek waar Sbeta zich kan inzetten voor weeskinderen uit Oekraïne. Liubov en Sbeta bellen elkaar nog elke dag. Ondertussen gaan de kinderen weer naar

school. Liubov zelf mist haar werk. Ze houdt ervan bezig te zijn en zich te ontwikkelen. Daarom is ze heel blij met de taallessen en ze begint al aardig wat Nederlandse woorden te leren. Ze wil ook leren autorijden. Maar ze wil vooral ook aan het werk. Mocht iemand contact hebben in de apothekerswereld of een andere geschikte plek? Stuur dan een mail naar zalkhelpt@gmail.com. Tot slot vertelt Liubov lachend over een mijlpaal: "Ik ben op de fiets naar Zwolle geweest! Een heldendaad, fietsen op een smalle weg waar dan ook nog auto's rijden!", vertelt ze. Wat voor ons gewoon is, is voor anderen iets wat aanvoelt als een berg die je moet beklimmen.

"Met mijn ouders gaat het goed", vervolgt Liubov. "Toch is er 24 augustus vlakbij mijn moeder weer gebombardeerd. Weet je, mijn vader is Russisch. Hij woont zijn hele leven al in Oekraïne. Hij begrijpt Rusland niet meer. Er woont nog veel familie van ons in Rusland. Zij volgen Poetin. Daar hebben we geen contact meer mee. Wij zijn blij met Zelensky. Hij werd sterker door de oorlog."

Taalmaatje worden?

Vind jij het leuk de vluchtelingen uit Oekraïne die in Zalk verblijven te helpen bij het leren van de Nederlandse taal? Meld je dan aan als taalmaatje. We zullen je dan koppelen aan een van de gasten, waarna jullie zelf afspreken om de taal te oefenen. Dit kan thuis of in het mfd als het open is. Je kunt natuurlijk ook samen gaan wandelen, in de tuin werken of de stad in gaan. Als je samen maar eenvoudig Nederlands spreekt, bijvoorbeeld door de lesstof van de taallessen te oefenen waarover je informatie krijgt. Maar de wens is vooral te kletsen over dagelijkse dingen en alles wat jullie bezighoudt. Heb jij één keer per week tijd om af te spreken en wil je iets doen voor de vluchtelingen in ons dorp? Meld je dan aan via zalkhelpt@gmail.com. We nemen contact met je op, zodat we je kunnen matchen met een van onze gasten. Het initiatief voor taalmaatjes sluit aan bij de

Nederlandse taallessen die Annette de Boer en Marieke de Jong wekelijks geven.

Benefietconcert op 30 september

Een aantal Oekraïense gasten, waaronder Oekraïners uit Zalk, treedt op tijdens een speciaal benefietconcert dat vanaf 19:00 uur op 30 september plaatsvindt in De Hoeksteen, Goudplevier 103 in IJsselmuiden. De uitnodiging hiervoor luidt als volgt:

Beste Nederlandse vrienden, we willen u van harte uitnodigen voor de Oekraïense benefietavond waarop we u kennis willen laten maken met de tradities en cultuur van ons volk. De opbrengst van deze avond zal gebruikt worden om onze mensen in Oekraïne voor de winter te kunnen voorzien van warme kleding, generatoren en houtkachels.

*Vriendelijke groet,
De Oekraïense families in IJsselmuiden, Zalk en omgeving*

N.B.: Aanmelden voor dit benefietconcert is nodig, zodat een plekje voor jullie kan worden vrijgehouden. Dat kan door een webformulier in te vullen via hulp4oekraïne.nl/benefietconcert/

Dit is een nieuwsbrief vanuit de *werkgroep Zalk helpt Oekraïne*. Deze bestaat uit inwoners uit Zalk. **De werkgroep is bereikbaar via zalkhelpt@gmail.com en de brievenbus bij het mfd.** Kijk voor meer informatie en nieuwsberichten op de dorpswebsite www.hetdorpzalk.nl. De portefeuilles in de werkgroep zijn als volgt verdeeld:

Activiteiten voor kinderen: Marjolijn Blok en Alice van Ittersum, Communicatie en nieuwsbrief: Gerbrig Filius (Margreet van der Weerd tijdelijk afwezig), Contactpersoon werkgroep IJsselmuiden: Alice van Ittersum, Coördinatie gasten en buddies: Suzan de Weerd en Jolanda Schoonhoven, Financiën: Marjolijn Blok, Huisvesting en logistiek: Bram Eerkes, Inrichting: Tella van der Weerd (Margreet van der Weerd tijdelijk afwezig), Onderwijs: Tella van der Weerd en Marieke de Jong, Pastoraat: Suzan de Weerd, Secretaris: Marieke de Jong, Vervoer: Tella van der Weerd, Vrijwilligers: Jolanda Schoonhoven en Suzan de Weerd, Werk en taalles: Marieke de Jong, Zorg (medisch, psychosociaal): Suzan de Weerd en Jolanda Schoonhoven.